

DĚTI BOŽÍ A NAPODOBOVÁNÍ

(Krnov, 8.12.2024)

I.čtení: proroctví Izajášovo, 64,7-16

II.čtení: epištola Efezským 5,1-20

Nedělej to! Přestaň s tím! To nesmíš dělat! Mohl bys prosím tě konečně něco udělat?!!!

Tak nějak občas vypadá naše výchova dětí. Takhle si to my dospělí představujeme: rodiče dávají příkazy a děti je poslouchají. Poslušnost je ctnost, které si velcí lidé velmi cení.

Mnoho lidí uvažuje stejným způsobem o křesťanské víře: všechna ta přikázání a řády a povinnosti...

Možná, když čteme epištoly, připadá nám to tak – tolik různých varování a napomenutí...

Jenže, pokud to takto cítíme, je to známka, že jsme četli docela nepozorně.

Každé apoštolské nabádání, ve kterékoli epištole si vyberete, vychází nejprve ze základního ujištění o Boží lásce, kterou má Pán ke každému z nás, ujištění o aktivní lásce Boha, který neseďi kdesi ve velmi nedohledných nebesích bez zájmu o naše životní patálie, Boha, který přichází k nám a který je s námi také v tomto společenství a v každé minutě našeho života.

Například v našem epištolním čtení, před všemi těmi instrukcemi k opravdovému křesťanskému životu čteme: „jako milované děti... dělejte toto všechno.

Ta nejpodstatnější informace je: Jsme milované děti!

Nejsme sirotci, ponechaní, aby se probojovávali skrze své životy sami. Máme bezpečné místo, kam se můžeme vrátit, když je nám smutno, kdykoli na nás leze depka, když se cítíme odmítnutí, a dokonce i když si uvědomíme, že jsme udělali něco špatně. Jsme vítáni, patříme k Boží domácnosti, k velké rodině Boží, která je rozprostřená po celé zemi. Máme své místočko u Božího stolu a Jeho plány s námi počítají.

To je dobrá, dokonce skvělá zpráva, to je evangelium v pravém slova smyslu, tedy „dobrá zpráva“. V tom spočívá smysl víry, to je důvod k rozhodnutím a ke změnám v našich životech. Proto chceme brát všechna následující napomenutí vážně.

Ale je zde ještě jeden velmi dobrý důvod.

Ten text nám neříká: „Dělej to a nebo ono!“ První věc, kterou slyšíme, je, že máme „napodobovat Boha“, že máme následovat Božího příkladu a toto všechno dělat.

Bůh nechce, abychom jen slepě dodržovali jakési příkazy, které by On sám ani nerespektoval. Pokud máme něco napodobovat, potřebujeme příklady, které jsou hodné následování.

Když jsem studoval, učil jsem se základy hudební skladby a harmonizace. Chodil jsem na hodiny k vynikajícímu muzikantovi Tomášovi Najbrtovi. A nikdy nezapomenu na jednu věc, kterou mi řekl, když jsme jednou debatovali nad jistou písní ze zpěvníku. Byla to jedna z těch novějších, od výborného písnotvorce – s chytlavou a silnou melodií a pěknou logickou harmonií. Tomáš se na to podíval a řekl: „To je fakt dobrý, kdepak to asi opsal?“

Přiznávám, že mě to v první chvíli trochu naštválo. Oba jsme dobře znali onoho autora a jeho velký talent. Tak mě ta Tomášova poznámka nějak mrzela i za něj. Ale Tomáš, když viděl moje rozpaky, dodal ještě: „Není nic špatného na kopírování dobrých věcí. Vždyť jak by ses chtěl naučit vymyslet něco dobrého než tím, že budeš napodobovat někoho, kdo už prokázal své kvality?!“

Musím říct, že jsem s tímhle pojetím pár dní zápolil. Vždycky jsem považoval originalitu za jeden z podstatných rysů opravdového umění. Ale nakonec jsem pochopil, co že to vlastně myslel. A věřím, že to je přesně to, co nám chce apoštol říct, když mluví o napodobování dobrého Boha.

Nemůžu říct, že bych byl nějaký expert na vzdělávání. Ale jsem přesvědčený, že děti, aspoň do určitého věku, se nejvíce naučí, když napodobují rodiče nebo jiné dospěláky. Jsem si jistý, že i vy jste se někdy od srdce zasmáli, když jste pozorovali skupinu dívek, jak pořádají čajové

dýchánky a dělají přesně to, co okoukali od svých maminek. Anebo když jste naslouchali, jak malý klučina strašně důležitě vysvětluje, jak se má udělat tamto nebo ono, protože jeho tatínek to tak dělá.

Na druhé straně ovšem vzpomínám, jak jsem slyšel o velmi váženém muži, který v jednom sboru skoro každou neděli přivázel své děti do nedělní školy. Tam je na začátku nechal na konci si je vyzvednul, ale mezitím vždycky odjel zpátky domů a nikdy nezavítal na bohoslužby, které probíhaly ve stejnou dobu ve vedlejší místnosti. Dovolím si říct, že jeho děti nepochybně slyšeli v nedělce spoustu dobrých a užitečných informací. Ovšem informace, kterou dostávali od svého otce, byla přesně opačná: „Jdu domů, protože tady to nemá žádnou hodnotu pro skutečný život.“

Je zcela přirozené, že děti se učí tím, že napodobují své rodiče.

Pro rodiče to je na jedné straně celkem osvobozující – protože nemusí znát odpověď na každou dětskou otázku a nemusí prohledávat tuny knížek. Ačkoli – přitom je možné i to (a je to trochu děsivý pocit), že naše děti budou kopírovat i naše chyby. Když si toto uvědomíme, objevujeme, jak velká zodpovědnost je svěřena nám, nedokonalým a chybným lidem.

Takže – jsme povoláni k napodobování Boha, a celé pokračování textu se dá číst jako popis Božího charakteru. Začíná to: „Milujte se jako i Kristus miloval vás...“

Láska je velmi populární slovo, které se tisíckrát skloňuje v každé knížce, kterou si přečteme, nebo v každém filmu, na který se podíváme. Mám obavy, že tím to slovo trochu ztratilo na svém významu.

Význam této biblické lásky je vzápětí vysvětlen: „žijte v lásce, jako Kristus miloval a vydal se za nás jako voňavá oběť Bohu.“

Láska nechce někoho spoutat, urvat ho jen pro sebe, ale naopak v lásce vydávám sama sebe tomu, koho miluji – aniž bych přitom přemýšlel, jaký užitek mi to přinese.

Tak Bůh miluje nás a to právě máme napodobovat.

Všechna ta ostatní připomenutí vyrůstají z této lásky. Nechci je všechna opakovat, snad jen varování před vyprázdněnými slovy, která do světa nevnášejí nic dobrého. Můžeme říct, že to je diagnóza našeho současného světa: tisíce prázdných a zbytečných slov, věty bez významu, zbytečné informace, které nám brání slyšet pravé Slovo Boží – jediné slovo, které má moc zachránit naše duše.

Slovo Boží stvořilo svět, Slovo Boží nás vyučuje a uzdravuje. Jsme povoláni k tomu, abychom Jej napodobovali a mluvili jen slova, která pomáhají, ne slova, která zraňují.

Další apel říká: „žijte ve světle, ne v temnotě.“ „kdysi jste byli temnotou, nyní vás Pán proměnil ve světlo.“

Bůh je Světlo, Boží Slovo přináší světlo do našich životů. Modleme se, abychom byli jako On je – průzrační a čistí.

A poslední napomenutí: „vzdávejte díky Bohu vždycky a za všechno.“

Vděčnost je zbraň proti každé nabručenosti, proti depresím, nebo zahořklosti, které se nás tak lehce přichytí.

Taková je realita skutečné víry: ani ne tak pamatovat si všechna přikázání a napomenutí, ale: pamatovat si, kolik dobrých věcí jsme dostali od Pána, pamatovat si, všechno, co On vnesl do našich životů; všechna dobrá obdarování Boží, naše přátele i příbuzné, naše rodiny a přátele, všechny zkušenosti, které jsme získali, i dobrodružství, která jsme si užili. To vše musí naplňovat naše srdce nekonečnou vděčností a naše ústa písněmi chval.

Tak je pojd'me zpívat!

Pane Bože, děkujeme Ti za Tvůj dobrý příklad, za všechno, co jsi pro nás vykonal. Děkujeme ti, že jsi za nás položil život a pro nás vstal z mrtvých. A žiješ na věky.

Dej, ať se k Tobě i my připojíme a napodobujeme Tě v úctě a lásce.

AMEN